

Engin Erkiner: Bir arkadaş, ne susuyorsun, acikla bildiklerini dedi. Hak verdim ve oyle yapıyorum. Mihrac Ural efendinin yalancılığı sınır tanımaz. Diyormus ki, Engin, 1977'de bütün örgütü ele vermişti. Demek öyle! Dökelim bildiklerimizi ortaya o zaman!

Oku

r, ön bilgi olarak, bu yazı ile birlikte

www.ozgurmedya.org

sitesindeki internet kimligi ve bir tarihten ayrılmak başlıklı yazılarımı okumalıdır. Ayrıca hem o hem de bu sitedeki 1982 ve 26 yıllık şantaj yazılarını da okusun. Zaten okumuş iseniz mesele yok.

19 Ağustos 1977'de uzun bir takibin ardından polis, Harbiye Akbank soygunu sırasında bizi yakalayamayınca, takiple ulaştığı evleri basmaya, kişileri yakalamaya başladı. İlk yakalananlar saat 12.00 civarında Haydarpaşa Garı civarında Belma Gürdil ve İmam Kılıç'tır. Benim yakalanmama daha 7 saat var.

Şimdi cevap ver bakayım Mihrac efendi: Bunlar nasıl yakalandılar?

Senin 1980 yılında polis ilan ederek öldürttüğün Ali Çakmaklı, kardeşi Cumali Çakmaklı ve eşi –adı galiba Neşe idi- evleri basılarak yakalandılar. Saat aynı günün öğleden sonrası, benim yakalanmama yaklaşık 5 saat var.

Şimdi söyle bakalım, ifade de benim gösterdiğim söylenen bu evler nasıl basıldılar?

İmam Kılıç Paris'te, Cumali Çakmaklı İstanbul'da yaşarlar. Merak eden sorup öğrensin, evleri saat kaçta basılmış diye.

Hilal Göker, o sırada İstanbul'daki sorumlulardan bir tanesidir. Benim kaldığım yere gece yarısı iyice duyulan bize karşı operasyonu bildirmek için gelir, içerde kurulan karakola yakalanır.

Ben de yakalandığımda polisteki büyük bilginin çerçevesi içinde ifade verdim ve yakalanan diğer kişilerden hareketle çok daha fazla şeyin ortaya çıkmaması için bir sürü şeyi üstlendim.

Sen bunu bilmiyor musun? Biliyorsun! Ama yalandan kim ölmüş misali 31 yıl sonra herşeyi tahrif ederek karşımda düştüğün çaresizlikten kurtulabileceğini sanıyorsun. Yakalandığımda bütün Genel Komite üyelerinin adlarını ve kaldıkları yerleri, çok sayıda kadronun da adını ve evlerini biliyordum. Nedeni basit: Örgütün kuran üç kişiden hayatta kalmış tek kişiydim ve başından beri işin içinde olduğum için çok kişiyi biliyordum.

Önceden beri bilinen senin dışında kim çıktı ortaya? Hiç kimse!

Sakin “ben bilinmiyordum” gibi numara yapma. 26 Ocak 1977 eylemlerinden önce “Antakya'da durumum tehlikeli” diye İstanbul'a gelen sen değil miydin? Seninle buluşmadık mı? Süreyya kod adlı Yüksel'in Trabzon'da öldüğünü benden öğrenmemiş miydin bu buluşmada?

Devam ediyorum:

Bir insanın sadece ifadesiyle onun polisteki tutumu hakkında hüküm verilmez. Sen bu ülkenin devrimci hareketini kendin gibi ebleh mi zannediyorsun?

Sıkıyorsa dosyayı da yayınlasana... Orada kim ne demiş, kim ne zaman yakalanmış, ortaya çıkması zor değildir. Ama yapamazsın!

Biz 1973 yılında ODTÜ'de THKP-C'li bir grup iken arkadaşlarımıza hep şunu söyledik: Her yakalananndan polisin bilgisinin hangi düzeyde olduğunu öğrenin. İşkence altında ifade verirseniz, bu bilgilerin çerçevesinin dışına çıkmayın.

O yıl yakalanan bir arkadaş da bu çerçevede ifade vermiş ve doğrusu hepimizi kurtarmıştı. Yoksa yakalanmamıza ramak kalmıştı.

O adama “itirafçı” diyebilir misin? Sen dersin, senden beklenir, ama başka da kimse demez. Dememişti de zaten!

Bir insanın polisteki tutumu hakkında onunla birlikte yakalananlar değerlendirme için esas kaynaktır. Sen benimle birlikte yakalanmadığın halde neden hariçten gazel okuyorsun?

Neden o dönem bana hiç kimse “bildiği her şeyi söyledi”, “bütün örgütü ele verdi” gibi laflar söylemedi de bunları söylemek 31 yıl sonra senin aklına geldi?

Daha açık konuşalım:

Biz yakalandıktan bir ay kadar sonra Bahçelievler Akbank soyulmadı mı? Bu soygun bizim önceden yaptığımız istihbaratla yapılmadı mı? Eylem kadrosu gökten inmediğine göre nereden gelmişti acaba?

Bunlar dışarıda kalanlardı, başkaları değil.

Biz yakalandıktan sonra

değişik bölgelerde eylemlerimiz sürdürmedi mi? Mesela Suluova’da faşistlerin gecesinin bombalanması gibi...

E, hani ben herkesi vermiştim?

Adını burada vermeyeyim ama çok kişi kimden söz ettiğimi anlar: Senin bana karşı sürekli kışkırttığın bir adam bile, benim tutumumu eleştirmesine rağmen bana “herşeyi söyledi” demedi. Diyemezdi de! Herşeyi söyleseydim kendisi kısa yoldan idama gidiyordu.

Bak bunu ilk defa burada söylüyorum. Anlaşılan o adam olaydan sana bile söz etmemiş. Akıllılık etmiş! Yoksa yıllarca müritliğini yapan bu arkadaş seninle arası bozulup polis ilan edildikten sonra, sen bunu ona karşı kullanırdın.

Ben, sen değilim. Kullanmak karakterime uymazdı. Bu nedenle asla kullanmadım.

Yine bizim davadan bir başkası Selimiye cezaevinde bana “Sana eleştirilerim var ama yanlış anlama, bazı şeyleri gerçekten takdir ediyorum” demişti.

Normal, arkadaş da başka bir olaydan ipin yolunu kolayca tutabilirdi.

Daha anlatayım mı Mihrac efendi, yoksa yeter mi?

Ben yakalandıktan yaklaşık bir yıl sonra tutuklu olarak bulunduğum cezaevine geldin.

Bana polisteki tutumum konusunda itham mahiyetinde bir şey söyleyebildin mi? Hayır!

Sen bana “herşeyi söyledin” gibi bir laf etseydin, yollarımız orada ayrılırdı. Ama sen sürekli olarak benim yanımda durmaya çalıştın. Senin için normal, çünkü ben olmadan seni kimse ciddiye almazdı. Bunu sen de biliyordun.

Şimdi sözüm ona dile getirdiğin sözde gerçekleri o zaman ifade etseydin ya! Edemezdin, çünkü yalnız kalırdın.

Devam edelim:

Sen 12 Eylül’den önce Suriye’ye gittin, ben 1980 sonunda oradaydım. Hepsi hepsi dört ay kaldım ve Şam’dan uçakla ayrılmadan önce seninle birlikte, örgüt adına, oraya yeni gelmiş olan Teslim Töre’yi görmeye gitmedik mi? Orada saatlerce konuşmadık mı?

Ben 1982’de örgütten ayrıldığımda hemen Teslim’e koştun ve hakkımda bir sürü laf ettin. Hepsini biliyorum. Seni ciddiye almadılar. Nasıl alsınlar? Yıllarca örgütün en tanınmış kişisi olan Engin, ayrılınca kötü oldu!!

O dönemin acısını hala içinde taşıyorsun, biliyorum!

Senin ne yazdığını okumuyorum, bazen arkadaşlar iletiyorlar. Sen ise beni düzenli olarak okuyorsun, biliyorum, okumak zorundasın...

Son olarak duyduğum, benimle Belma arasındaki ilişki konusunda bazı şeyler

uydurmuşsun...

İnsanı zorla konuşurma Mihrac... Zaten yeteri kadar rezil olmuş durumdasın, bırak da Faize konusu karanlıkta kalsın...

1981'de Lazkiye'de iken Faize ile Cemil Esad'ın yakın ilişkisini sadece bana değil orada bulunan herkese anlatan sendin. Daha sonra Cemil Esad ile aradaki Faize pazarlığını da bilmediğimi sanma...

Konuşurma şimdi insanı... Bırak da orası karanlıkta kalsın...

(Faize, Mihrac Ural'ın evlendiği daha doğrusu evlendirildiği kadındır.)

Sana şimdilik bu kadar yeter!